

Εφετείο Πειραιά: 1132/91

Πηγή: Ε.Ν.Δ. 19/1991σελ. 490

Πλήρης πρόσκαιρη ανικανότητα λόγω ακρωτηριασμού μέσου δακτύλου δεξιού χεριού Γ' Μηχανικού. Υπολογισμός αποδοχών. Ευθύνη αντιπροσώπου.

Ακρωτηριασμός μέσου δακτύλου δεξιού χεριού Γ' Μηχανικού λόγω βιαίου κλεισίματος πόρτας του πλοίου που είχε ως αποτέλεσμα να εγκλωβιστεί («μαγκώσει») το δάκτυλο και να επέλθει ακρωτηριασμός κατά το 1/3 της ονυχοφόρους, συνιστά εργατικό ατύχημα από βίαιο και αιφνίδιο εξωτερικό συμβάν εφόσον επήλθε κατά την διάρκεια εκτέλεσης της εργασίας ή εξ' αφορμής αυτής.

Αποζημίωση σε περίπτωση πλήρους πρόσκαιρης ανικανότητας (μέχρι 2 χρόνια). Ημερήσια, δηλ. ισούται με τις αποδοχές των ημερών που διήρκεσε η ανικανότητα και υπολογίζεται με το μισό του μισθού που ελάμβανε ο παθών την ημέρα του ατυχήματος. Στις αποδοχές περιλαμβάνεται και το αντίτιμο τροφής. Επί πλέον δικαιούται τα ιατροφαρμακευτικά έξοδα και τους μισθούς ασθένειας και τα νοσήλια μέχρι τέσσερις μήνες.

Το αλλοδαπό νομικό πρόσωπο που αντιπροσωπεύει στην Ελλάδα την πλοιοκτήτρια εταιρία έχει παράλληλη ευθύνη με το φυσικό πρόσωπο που την εκπροσωπεί κατ' άρθρ. 1 του Ν. 762/78.

Προεδρεύων: ΙΩ. ΤΕΤΟΚΑΣ

Εισηγητής: ΓΕΩΡΓ. ΣΤΙΓΚΑΣ

Δικηγόροι: Παρ. Κοντογιάννη. Χρ. Κοσκίνας

Ο ενάγων, με την από 4.1.87 αγωγή του, κατά των εναγομένων του τρίτου ως εκπροσώπου της δεύτερης Παναμαϊκής εταιρίας και αυτής, ως αντιπροσώπου, στην Ελλάδα, της πρώτης Λιβεριανής εταιρείας, πλοιοκτήτριας του υπό Ελληνική σημαία Φ/Γ πλοίου "Ε" άνω των 4.500 TDW, ιστορώντας ότι είχε ναυτολογηθεί, ως Γ' Μηχανικός, στις 19.4.1984 κατόπιν συμβάσεως, που καταρτίστηκε στον Πειραιά, αντί μισθού και λοιπών αποδοχών των προβλεπομένων από τις Ελληνικές συλλογικές συμβάσεις ναυτικής εργασίας, ότι στις 14.1.1984 υπέστη το περιγραφόμενο σ' αυτή εργατικό ατύχημα, δηλ. πρόσκαιρη ολική ανικανότητα προς εργασία και ότι δικαιούται να λάβει: α) δρχ. 202.600 για μισθούς ασθένειας τεσσάρων μηνών, β) δρχ. 20.000 για ιατροφαρμακευτικά έξοδα και γ) δρχ. 616.008 για αποζημίωση κατά το ν. 551/1915 και συνολικά δρχ. 838.608, έναντι του οποίου οι εναγόμενοι του κατέβαλαν δρχ. 342.000 για τα άνω υπό στοιχεία α, β και μέρος για το υπό στοιχείο γ' κονδύλια, ζήτησε το εκ δρχ. 496.608 υπόλοιπο με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, με την εκκαλούμενη απόφαση αυτού, δέχθηκε την αγωγή για τα άνω υπό στοιχεία α, β και για μέρος, εκ δρχ. 376875 για το υπό στοιχείο γ' κονδύλια την αγωγή και συνολικά για 599.475 δραχμές, έναντι των οποίων οι εναγόμενοι κατέβαλαν τα παραπάνω των υπό στοιχεία α, β' και μέρος εκ δρχ. 119.400, του υπό στοιχείο γ' κονδυλίων ποσά και συνολικά δρχ. 342.000 (202.600 + 20.000 + 119.400) και τους υποχρέωσε να καταβάλλουν στον ενάγοντα, σ' ολόκληρο ο καθένας, το εκ δρχ. 257.475 (599.475 - 342.000) υπόλοιπο με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Κατά της απόφασης αυτής παραπονούνται οι διάδικοι για τους αναφερόμενους στις εφέσεις τους λόγους και ζητούν ο μεν ενάγων την καθ' ολοκληρίαν παραδοχή της αγωγής του, οι δε εναγόμενοι την απόρριψή της.

Επειδή από το συνδυασμό των παρ. 1 και 2 του άρθρου 1 του ν. 762/78 σαφώς προκύπτει ότι αν ο εργοδότης ναυτικού, πλοιοκτήτης ή εφοπλιστής, δεν έχει μόνιμη κατοικία στην Ελλάδα ή είναι αλλοδαπή ναυτιλιακή εταιρία, τότε αυτός που καταρτίζει στην Ελλάδα σύμβαση παροχής εργασίας σε πλοίο του εργοδότη, ως αντιπρόσωπος του τελευταίου, ευθύνεται σ' ολόκληρο για τις υποχρεώσεις του εργοδότη έναντι του ναυτικού, που πηγάζουν από τη σχέση της εργασίας ή έχουν αφορμή τη σχέση αυτή και αν είναι νομικό πρόσωπο ευθύνονται παράλληλα και τα φυσικά πρόσωπα που το εκπροσώπησαν ή το εκπροσωπούν μέχρι την άσκηση της αγωγής. Η υπό του νόμου διδομένη ως άνω λύση αποσκοπεί ν' αποκλείσει το ενδεχόμενο ματαιώσεως της υπ' αυτού καθιερούμενης ευθύνης δια του διορισμού ως αντιπροσώπου του εργοδότη λ.χ. αλλοδαπής εταιρίας (όπως Κυπριακής, Λιβεριανής,

Παναμαϊκής) εγκατεστημένης στην Ελλάδα ή ημεδαπής εταιρίας περιορισμένης ευθύνης (βλ. Α. Αντάπαση, Επί της ευθύνης του αντιπροσώπου του πλοιοκτήτου δια τας εκ της συμβάσεως ναυτολογήσεως απαιτήσεις, Πειρ. Νομ. 1 σελ. 8 και 14 και Ε. Πειρ. 580/88 αδημ.). Κατ' ακολουθία η ευθύνη του νομικού προσώπου της δεύτερης των εναγομένων εταιρίας "Ε.ΣΑ.", που εδρεύει στον Παναμά, ως αντιπροσώπου της πρώτης αυτών, είναι παράλληλη προς την ευθύνη του εκπροσώπου της φυσικού προσώπου τρίτου των εναγομένων και συνεπώς ο περί του αντιθέτου πρώτος λόγος της εφέσεως των εναγομένων με τον οποίο υποστηρίζεται ότι η εκκαλούμενη απόφαση έπρεπε ν' απορρίψει την αγωγή, ως προς τη δεύτερη των εναγομένων, λόγω ελλείψεως παθητικής νομιμοποίησής της, για το λόγο ότι για τις αξιώσεις από τη σύμβαση ναυτολογήσεως ευθύνονται μόνο τα φυσικά πρόσωπα που εκπροσωπούσαν μέχρι την άσκηση της αγωγής το νομικό πρόσωπο, πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος.

Κατά τα άρθρα 1, 2 και 3 του κωδικοποιημένου, με το ΒΔ της 24.7/18.8.1920, Ν. 551/1915, που με το άρθρ 38 του Εισ. ΝΑΚ διατηρήθηκε σε ισχύ και μετά την εισαγωγή του ΑΚ και με τα άρθρ. 12 εδ β' και 66 Ν. 3816/58 (ΚΙΝΔ) εφαρμόζεται και στους ναυτικούς, για να γεννηθεί αξίωση από εργατικό ατύχημα, που θεωρείται ο θάνατος ή η διαρκείας περισσότερο από τέσσερις ημέρες ανικανότητα προς εργασία, ένεκα αναπηρίας από βίαιο συμβάν, πρέπει το τελευταίο να επήλθε, χωρίς δόλο, κατά τη διάρκεια εκτέλεσης της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής (βλ. Καρακατσάνη Ατομ. Εργατ. Δικ. εκδ. 1988 παρ. 407 επ. σελ. 211, Λεβέντη - Γκούτου Εργατ. Νομ. εκδ. Ζ' σελ. 119, ΑΠ ολ178/76, ΑΠ 272/79 ΝΟΒ 24.708 και 27.1283, Ε. Πειρ. 952/86 Πειρ. Νομ. 8.261). Περαιτέρω, κατά την έννοια των ως άνω άρθρων 1 και 3, η κάθε μία από τις αποζημιώσεις που προβλέπονται απ' αυτές οφείλεται για μια μόνο από τις περιπτώσεις εργατικού ατυχήματος (θανάτου ή ανικανότητας πλήρους διαρκούς ή μερικής διαρκούς ή πλήρους προσκαιρού ή μερικής προσκαιρού προς εργασία) και μάλιστα για την τελικώς από το ατύχημα διαμορφωθείσα, δηλαδή σε περίπτωση κατά την οποία αυτός που υπέστη το ατύχημα κατέστη πρόσκαιρα ολικώς ανίκανος για εργασία και στη συνέχεια ή ανικανότητα του διαμορφώθηκε σε μερική διαρκή, αυτός θα λάβει αποζημίωση μόνο για την τελευταία, ήτοι τη μερική διαρκή (βλ. ΑΠ 70/42 ΕΕΝ Θ' 201, ΑΠ75/36 ΕΕΝ Γ' 474, ΕΠειρ. 1180/81 και 74/83 ΕΝΔ 10.245 και 11.350 ΕΑ 6778/73 ΝΟΒ 22.226).

Στην προκειμένη περίπτωση απ' όλα τα προσκομιζόμενα και επικαλούμενα από τους διαδίκους έγγραφα μεταξύ των οποίων από 12.6.88 και αριθμ. καταθ. 28/1988 ιατρική πραγματογνωμοσύνη του Ν. Φ., Ιατρού Ορθοπαιδικού - Χειρουργού, κατόπιν της υπ' αριθμ. 1557/87 πράξης του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου και από 7.6.88 και αριθμ. κατά 4/88 ιατρική γνωμάτευση του τεχνικού συμβούλου των εναγομένων Π.Μ., Ιατρού Ορθοπαιδικού - Χειρουργού και όλη τη διαδικασία αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Κατόπιν συμβάσεως ναυτικής εργασίας αορίστου χρόνου, που καταρτίσθηκε στον Πειραιά, μεταξύ του ενάγοντος και του τρίτου των εναγομένων ως εκπροσώπου της δεύτερης και αυτής ως νομίμου αντιπροσώπου, στην Ελλάδα, της πρώτης αυτών, ναυτολογήθηκε στις 19.4.1984, ως Γ' Μηχανικός, στο υπό Ελληνική σημαία Φ/Γ πλοίου "Ε" 14900 TDW, πλοιοκτησίας της πρώτης αυτών, αντί μισθού και λοιπών αποδοχών των προβλεπομένων από τις Ελληνικές συλλογικές συμβάσεις ναυτικής εργασίας για Φ/Γ πλοία 4500 TDW και άνω. Στις 14.11.1984 και ώρα 17.40' το πλοίο ήταν αγκυροβολημένο στο λιμάνι CHITTAGONG του Μπαγκλαντές και ενώ ο ενάγων πήγε στο χώρο των αφοδευτηρίων των αξιωματικών και άνοιξε την πόρτα της τουαλέτας για να εισέλθει και την κρατούσε πλαγίως, λόγω ελλείψεως χειρολαβής, ο Ν.Δ., Γ' Μηχανικός, που ήταν μέσα, για σωματική του ανάγκη, προκειμένου να τον εμποδίσει να εισέλθει, αντέδρασε αμέσως κλείνοντας την πόρτα με δύναμη. Αποτέλεσμα δε της βιαίας κινήσεως του κλεισίματος της πόρτας ήταν να εγκλωβισθεί δηλ. να μαγκώσει "ο μέσος δάκτυλος της δεξιάς χειρός του και να επέλθει ακρωτηριασμός, κατά το 1/3 της ονυχοφόρου φάλαγγος αυτού".

Ακολούθως νοσηλεύθηκε σε τοπικό Νοσοκομείο μέχρι της 18.11.1984, οπότε επέστρεψε στο πλοίο με γνωμάτευση ιατρού να παραμείνει εκτός εργασίας επί 15 ημέρες, οπότε αποναυτολογήθηκε, λόγω ατυχήματος και παλιννοστήθηκε στην Ελλάδα για καλύτερη νοσηλεία (βλ. σχετικά και ημερολόγιο γέφυρας). Μετά δε τον επαναπατρισμό του, στις 4.2.1985, εξετάστηκε από τον Ι.Κ., Ιατρό Ορθοπαιδικό - Χειρουργό, Δ/ντή Ασκληπείου Βούλας και Νοσοκομείου Ερυθρού Σταυρού, ο οποίος, αφού διαπίστωσε την παραπάνω

πάθηση, γνωμάτευσε ότι "λόγω ιδιαίτερης ευαισθησίας του δέρματος του κολοβώματος - πιθανώς εκ της δημιουργίας νευρυνωμάτων - και σε συνδυασμό με το επάγγελμα του Μηχανικού χρήζει διμήνου (2) περαιτέρω αποχής εκ της εργασίας του".

Περαιτέρω ο πραγματογνώμονας Ν.Φ., κατά την κλινική εξέταση του ενάγοντος, αφού διαπίστωσε και αυτός" τον ακρωτηριασμό, κατά το 1/3 της ονυχοφόρου φάλαγγος του 3ου δακτύλου της δεξιάς χειρός με ομαλό καλόβωμα, χωρίς ευαισθησία, το νύχι να διατηρείται σχεδόν σε φυσιολογική κατάσταση και η κινητικότητα, λειτουργικότητα και μορφολογία του να είναι πλήρης" και έλαβε υπόψη την παραπάνω γνωμάτευση του Ι.Κ. την υπ' αριθμ. 1178/26.4.1988 γνωμάτευση της Ανώτατης Υγειονομικής Επιτροπής του Πολεμικού Ναυτικού, στην οποία αναφέρεται "ότι τον βρήκε να παρουσιάζει την πιο πάνω πάθηση, χωρίς λειτουργικές διαταραχές" και η οποία γνωμοδότησε "ότι είναι ικανός για την συνέχιση του ναυτικού εμπορεύματος", κατέληξε στο συμπέρασμα "ότι κατέστη πλήρως προσκαίρως ανίκανος" για το επάγγελμα του Γ' μηχανικού, καθώς και κάθε άλλου κοινωνικώς και οικονομικώς ισοδύναμου, επί οκτάμηνο από του τραυματισμού του, λόγω του χρόνου που χρειάστηκε για την πλήρη επούλωση του κολοβώματος και της ευαισθησίας που αναπτύχθηκε σ' αυτό, λόγω νευρυνώματος. Ο δε τεχνικός σύμβουλος Π.Μ. κατά την κλινική εξέταση του ενάγοντος, αφού διεπίστωσε και αυτός μερικό ακρωτηριασμό, κατά το 1/3, της ονυχοφόρου φάλαγγος του δεξιού μέσου δακτύλου του με ομαλή ουλή, χωρίς αξιόλογη ευαισθησία, γνωμάτευσε ότι είναι απλώς "ικανός" για την άσκηση του ναυτικού επαγγέλματος του Μηχανικού του Εμπορικού Ναυτικού. Περαιτέρω όμως ο ίδιος, στην ιατρική του γνωμάτευση, όσον αφορά το χρόνο που μεσολάβησε από τον τραυματισμό του ενάγοντος μέχρι την επούλωση των τραυμάτων του, κινητοποίηση των αρθρώσεων, αποκατάσταση των κινήσεων και της μυϊκής ισχύος και υποχώρηση των ενοχλημάτων του κολοβώματος, εφόσον δεν υπάρξει κάποια επιπλοκή ικανή να επιμηκύνει το χρόνο της θεραπείας, τον προσδιόρισε σε 2 έως 4 μήνες, πλην όμως, όπως αναφέρεται στην ανωτέρω από 4.2.85 γνωμάτευση του Ι.Κ. αυτός παρουσίασε ιδιαίτερη ευαισθησία του δέρματος, πιθανώς εκ της δημιουργίας νευρυνωμάτων, με συνέπεια την επιμήκυνση της θεραπείας του. Τέλος ο ίδιος, στην ιατρική του γνωμάτευση, αναφέρει ότι η προαναφερόμενη βλάβη "μπορεί" να περιορίσει την αποδοτικότητα της εργασίας του και ότι ο βαθμός αυτής της "μονίμου" λειτουργικής ανικανότητας", με βάση και τα βιβλιογραφικά δεδομένα, ανέρχεται σε ποσοστό 2% πλην όμως τούτο ανατρέπεται από την άνω κατηγορηματική γνωμοδότηση του πραγματογνώμονα Ν.Φ. στην οποία αναφέρεται ότι "ο ενάγων κατέστη πλήρως προσκαίρως ανίκανος" προς εργασία. Επομένως ο ενάγων, συνεπεία του παραπάνω από βίαιο συμβάν, ατυχήματός του, εξ αφορμής της εργασίας του, κατέστη "ολικά προσκαίρως ανίκανος", χωρίς αυτή να εξελιχθεί και σταθεροποιηθεί σε μερική διαρκή, προς άσκηση του επαγγέλματός του, του Γ' Μηχανικού ΕΝ, καθώς και κάθε άλλο κοινωνικώς και οικονομικώς ισοδύναμου, επί οκτώ (8) μήνες από του τραυματισμού του, δηλαδή από 14.11.1984 έως 13.7.1985.

Το γεγονός δε ότι η ως άνω ανικανότητα προς εργασία του ενάγοντος διήρκεσε επί 8μηνο ενισχύεται και από την σύμβαση ναυτολογησεώς του, ως Γ' Μηχανικού, στο υπό σημαία Λιβερίας (Μονροβία) δεξαμενόπλοιο "Α.Ρ.", που καταρτίστηκε στις 15.11.1986. Κατά συνέπεια έσφαλε η εκκαλούμενη απόφαση που δέχθηκε πρόσκαιρη ολική ανικανότητα του ενάγοντος μόνο επί 5μηνο, κατά τα ουσιαστικά βάσιμο πρώτο λόγο της εφέσεώς του και πρέπει να γίνει δεκτή η έφεσή του και κατ' ουσίαν και να εξαφανισθεί η απόφαση, απορριφθούν δε οι αντίθετοι δεύτερος, τέταρτος και πέμπτος λόγοι της εφέσεως των εναγομένων, σύμφωνα και με τα προηγουμένως εκτεθέντα, ως ουσιαστικά αβάσιμα. Περαιτέρω όμως να κρατηθεί η υπόθεση από το Δικαστήριο αυτό, κατ' άρθρο, 535 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ. και να δικάσει την αγωγή στην ουσία της.

Επειδή σε περίπτωση πλήρους πρόσκαιρης ανικανότητας μέχρι δύο (2) χρόνια, κατά την παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 551/1915, η αποζημίωση είναι ημερήσια, δηλ. ισούται με τις αποδοχές των ημερών κατά τις οποίες διήρκεσε η ανικανότητα να υπολογίζεται με το μισό του μισθού, που ελάμβανε ο παθών την ημέρα του ατυχήματος (Ε. Πειρ. 1350/81 και 937/84 ΕΝΔ 10.249 και 13.142). Στις αποδοχές δε, εκτός άλλων, περιλαμβάνεται και το χρηματικό αντίτιμο της τροφής, καθόσον πρόκειται περί τακτικής παροχής την οποία θα εισέπραττε και στο μέλλον σε είδος ο παθών, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων (βλ. Κοροτζή Εργατ. Ναυτ. Δικ.

σελ. 202, Ε. Πειρ. 1350/81 και 937/84 οπ). Εξάλλου ο παθών από εργατικό ατύχημα ή σε περίπτωση θανάτου οι κατά το άρθρ. 6 του Ν. 551/1915 δικαιούμενοι συγγενείς, ασκώντας τις απορρέουσες από το ν. 551 αξιώσεις τους, δικαιούνται μόνο την καθοριζόμενη από το άρθρ. 3 του ν. 551 κατ' αποκοπή αποζημίωση, όπως ισχύει ήδη και επιπλέον ό,τι δαπάνησαν για ιατροφαρμακευτικά έξοδα με τους περιορισμούς όμως του άρθρ. 7 ν. 551 όπως αυτό τροποποιήθηκε με το ν. 4705/30 (ΕΑ 1748 και 3130/88 Αρχ. Ν ΛΘ' 506 και 723). Τέλος, κατά το άρθρο 66 ΚΙΝΔ, ο ναυτικός που ασθένησε χωρίς υπαιτιότητα αυτού, δικαιούται το μισθό του και νοσηλεύεται με δαπάνες του πλοίου, αν δε η σύμβαση ναυτολογήσεως λυθεί, λόγω της ασθενείας και ο ναυτικός νοσηλεύεται έξω από το πλοίο, δικαιούται τα νοσήλεια και το μισθό, όσο διαρκεί η ασθένεια, όχι όμως περισσότερο από τέσσερις μήνες. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται και στην περίπτωση εργατικού ατυχήματος, με την παραπάνω έννοια του άρθρου, αν δε ο ναυτικός έχει υποστεί από το ατύχημα ανικανότητα προς εργασία διαρκή ή πρόσκαιρη, εφαρμόζονται παράλληλα και οι διατάξεις του ν. 551 ή ανάλογα του ΑΚ σε περίπτωση επιλογής (βλ. Καποδίστρια στην Ερμ. ΑΚ υπ' αριθρ. 6660661 αριθ. 9, 60, 61 ΑΠ 1279/76 ΝΟΒ 25.914, ΕΠειρ 74/83, ΕΑ 1748/88 οπ).

Στην προκειμένη περίπτωση περαιτέρω, από το άνω αποδεικτικό υλικό, αποδείχθηκε ότι οι μηνιαίες τακτικές αποδοχές του ενάγοντος, σύμφωνα με την εφαρμοζόμενη (άρθρ. 25 ΑΚ) ως εκ των στην υπό στοιχείο ΙΙ σκέψη αναφερομένων, από 23.5.1984 Ελληνική ΣΣΕ πληρωμάτων ποντοπόρων φορτηγών πλοίων 4500 TDW και άνω, η οποία κυρώθηκε με την ΥΑ 70114/4894/1984 ΕΝ (ΕΝΔ 12 σελ. 407 και 448) ανέρχονταν, κατά την ημέρα του ατυχήματος, σύμφωνα και με τα προηγουμένως εκτεθέντα, στο συνολικό ποσό των δραχμών 150.745 "Βασικός μισθός δρχ. 50.650 + επιδ. Κυρ. 20% δρχ. 10.130 + μέσος όρος υπερωριακής εργασίας δρ. 47.400 + μέσος όρος EXTRA εργασίας δρχ. 10.000 + μισθός αδείας οκτώ (8) ημερ. δρ. 17365 (BM 50650 + επιδ. Κυρ. 20% δρχ. 10.130 = 60780: 28 = 2170,7 X 8 ημ.) + τροφοδοσία αδείας οκτώ (8) ημερών δρχ. 3200 + χρηματικό αντίτιμο τροφοδοσίας δρχ. 12.000 (30 ημ. X 400 δρχ.)". με βάση το ποσό αυτό των 150.745 δραχμών μηνιαίως η ημερησία αποζημίωση ανέρχεται σε 5025 (150745:30) δραχμές, το δε μισό αυτής σε 2512,5 δραχμές και συνολικά η οφειλομένη στον ενάγοντα αποζημίωση για τις 240 (8 μην X 30 ημ.) ημέρες της πλήρους (ολικής) ανικανότητας του προς εργασία ανέρχεται σε 603.000 (2512,5 X 240 ημ.) δραχμές. Επίσης ο ενάγων δικαιούται α) για μισθούς ασθενείας τεσσάρων (4) μηνών δρχ. 202.600 (BM50.650 X 4 μην) και β) για καταβληθέντα απ' αυτόν ιατροφαρμακευτικά έξοδα δρχ. 20.000, τα οποία χρηματικά ποσά συνομολογούνται από τους εναγομένους. Επομένως ο ενάγων συνολικά δικαιούται δρχ. 825.600 (603.000 +202.600 + 20.000). Έναντι δε αυτού του κατέβαλαν οι εναγόμενοι δρχ. 342.000, εκ των οποίων δρχ. 202.600 και 20λ.000, για τα παραπάνω υπό στοιχεία α' και β' κονδύλια, αντίστοιχα, όπως συνομολογείται και το υπόλοιπο εκ δρχ. 119.400 για αποζημίωση απολύσεως. Κατ' ακολουθία ο ενάγων μετά την αφαίρεση, εκ του δικαιούμενου απ' αυτόν ποσού της αποζημίωσης, λόγω εργατικού ατυχήματος των δρχ. 603.000, του παραπάνω ποσού των δρχ. 119.400, δικαιούται το υπόλοιπο των δρχ. 483.600 (603.000 - 119.400).

Επομένως πρέπει η αγωγή, ως νόμιμη, στηριζόμενη στις παραπάνω υπό στοιχ. ΙΙ και ΙΙΙ παραγράφους αναφερόμενες διατάξεις και εν μέρει, ουσιαστικά βάσιμη, να γίνει δεκτή για το ποσό των δρχ. 483.600...